

Locația: vârful Măgura din munții Cindrel, alt. 1304 m. La dus am mers pe triunghi albastru și ne-am întors pe cruce albastră pe o porțiune. Durată traseu dus-întors 5 ore.

Participanți: 10 persoane (Marius , Radu , Marilena , Mariuța , Răzvan, George și Georgiana, Sebi și Doina și subsemnata), cu trei mașini (toate trei mândrie națională marca Logan, de nădejde pe drumurile noastre forestiere).

Vremea: vă spun cu multă bucurie că am avut parte de o zi de primăvara, cu temperaturi ridicate, fără vânt deși zăpada a fost prezentă încă de la pornirea pe traseu.

Drumul spre vârf a început de pe valea Argintului (aprox. 2 km din Cisnădioara) unde am lăsat mașinile. Triunghiul albastru ne-a însoțit până pe vârf. Zăpada, zaharoasă, a fost la dus prietenoasă (semi înghețată), nu ne-am afundat prea mult.

La plecare

Pe drum spre vârf...

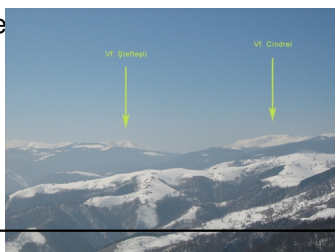

Cea mai lungă pauză a fost cu câteva minute înainte de vârf când am avut parte de prima porțiune fără zăpadă (e drept că nu era iarba verde dar am profitat și ne-am așezat toți la soare). Mă tot minunam ce frumos se vedeau vf. Prejba, vf. Muma, în depărtare vf. Cindrel și vf. Șteflești.

Vf. Muma în stânga și vf. Prejba în dreapta

Vf. Șteflești și vf. Cindrel

Bucurie mare când am ajuns pe vârf (atins după 3 ore de la plecare). E ceva legat de sfârșitul unui traseu care are ca țintă un vârf. Cu cât vârful e situat la mai mare altitudine și efortul depus e mai mare, cu atât satisfacția de a ajunge la el e și ea mai mare. Pe vârful Măgura am admirat Făgărașul cu mândrul lui vf. Negoiu (cărui i-am promis că îl voi vedea și anul acesta cel puțin o dată), munții Lotrului și munții Cindrel despărțiți de Valea Sadului. A fost ziua de naștere a Măriuței Z. și nu am scăpat ocazia pe vârf să cântăm „La mulți ani!” Am primit fructe uscate foarte foarte bune.

Pe var

MINUNEA DE FĂGĂRAȘ Vf. Negoiu și Vf. Suru

Coborârea a avut parte de surprize din partea zăpezii care era mult mai mare decât pe partea pe care am urcat și am înnotat efectiv prin ea. A fost obositor deși era un noroc că era totuși coborâre, nu urcare. În două ore am ajuns la mașini. Un mers susținut, zic eu.

La coborâre...

A fost o tură frumoasă de mijloc de martie, cu oameni faini, harnici la mărșăluit care au promis, înainte de plecare, că vom mai repeta figura și ne vom reîntâlni cât de curând în altă tură. Așa să fie.

Mă bucur că am fost cu voi toți în tură,
Cu drag,
Daniela